

stor vægt på at opfylde borgernes helt naturlige ønske om reel oplysning om de offentlige institutioners løsning af deres opgaver. Det gælder selvfølgelig også for oplysning om uddannelse og undervisning.

Vi kan formodentlig være helt enige om, at det offentliges oplysningsvirksomhed skal være præget af åbenhed og redelighed, retvisende og reel oplysning, som er let tilgængelig, og ikke tendentiøse udsagn og halvkvædede viser. Åbenhed og gennemsigtighed i uddannelsessystemet er vel nærmest en nødvendighed.

Jeg er også helt enig med forslagsstillerne i, at et højt informationsniveau om uddannelserne vil være en hjælp for borgerne i deres valg af uddannelsesinstitution. Jeg er også enig i, at det vil bidrage til skolers og institutioners kvalitetsbevidsthed og i sidste instans styrke kvaliteten af uddannelserne.

Det er også begrundelsen for, at kommunestyrelsesloven i 1995 efter anbefalinger fra udvalget om fornyelse og effektivisering af den kommunale sektor fik tilført bestemmelser om information om kommunal service, herunder om undervisning og uddannelser.

Hvis man er nærmere interesseret, kan jeg også henvise til Indenrigsministeriets serviceredegørelse fra februar 1998, som jo kan se på ministeriets hjemmeside.

Det, der bl.a. står her, er, at det påvises, at bl.a. folkeskolerne og gymnasieområderne er blandt de højest prioriterede områder for kommunernes og amtskommunernes udsendelse af information til borgerne om status, målsætninger og praktiske oplysninger, og informationerne gives i stigende grad både gennem skrevne og elektroniske medier.

Også på andre områder er virkeligheden ilet forud for beslutningsforslaget. Danmarks Evalueringsinstituts virksomhed omfatter alle dele af uddannelsessystemet og er båret af åbenhed og gennemsigtighed.

På erhvervsskolerne er det i vidt omfang en indarbejdet praksis, at skolerne inddrager eleverne, de studerende og virksomhederne i evaluering af uddannelsernes organisering og deres tilrettelæggelse.

Beslutningsforslaget og bemærkningerne til det ligger imidlertid på en række meget væsentlige punkter temmelig fjernt fra de hensyn, som jeg mener skal være bærende for åbenhed i uddannelsessystemet.

God kvalitet opnås ikke gennem gabestokke og udhængsskabe, men når en lærer og undan-

nellesstedet tager ejerskab til de lokale undervisningsplaner, så bliver der grobund for en kvalitetsudvikling, og så er motivationen høj, når det gælder om at vise, hvad man kan, og hvad man vil.

Ifølge forslaget skal uddannelsesinstitutionerne oplyse om værdigrundlag og pædagogisk udgangspunkt. Det er jeg enig i. Forslagsstillerne er formodentlig også bekendt med, at jeg har taget en række initiativer for at styrke opmærksomheden om den vigtige rolle, værdierne har og bør have for undervisning og uddannelse og for hverdagslivet på vores skoler og uddannelsesinstitutioner.

Det er imidlertid afgørende, at disse oplysninger bliver så konkrete og jordbundne som muligt, så elever og forældre eller studerende, kurser og andre interesserede har mulighed for reelt at forholde sig til det.

Sidste forår udsendte jeg debatoplægget »Værdier i virkeligheden«, hvor jeg opfordrede samtlige skoler og uddannelsesinstitutioner til at formulere deres konkrete værdigrundlag på baggrund af en diskussion på institutionerne om hæftets indhold og uddannelsernes formålsparagraf.

Jeg har således opfordret skoler og uddannelsesinstitutioner til at beskrive de konkrete praktiske konsekvenser af deres værdisæt og ikke nøjes med at udtrykke sig i almene og meget abstrakte vendinger.

Lad mig også lige minde om, at Folketinget i sidste samling vedtog et lovforslag, som jeg fremsatte, om de frie kostskoler, og som bl.a. pålagde hver enkelt skole at formulere sit eget værdigrundlag, som omverdenen kan læse og tage stilling til, og som skolen tilrettelægger og vurderer undervisningen efter.

I »Uddannelsesredegørelse 2000« har jeg yderligere peget på en mulighed for konkret oplysning om uddannelsernes kernefaglighed. Her opfordres de videregående uddannelser til at formulere, hvad der indholds-mæssigt er kernen i deres uddannelser. Herved opfordres de til at lade sig inspirere af den praksis, som allerede findes i USA og andre angelsaksiske lande, hvor universiteterne først og fremmest præsenterer sig selv over for offentligheden ved at pege på deres kernefaglighed. Desuden indgår den opgave i flerårsaftalen for de videregående uddannelser.

På folkeskoleområdet vil det være forslagsstillerne bekendt, at vi har arbejdet med at sikre klare og præcise mål i folkeskolen. De enkelte